

МЕЃУНАРОДЕН СЛАВЈАНСКИ УНИВЕРЗИТЕТ ГАВРИЛО РОМАНОВИЧ ДЕРЖАВИН - СВЕТИ НИКОЛЕ - БИТОЛА - Р.МАКЕДОНИЈА

СВЕТИ НИКОЛЕ: ул. Маршал Тито 77; 032 440 330; 032 440 202; e-mail: info@slavinst.edu.mk;
БИТОЛА: ул. Новачки Пат бб; 047 238 077; 047 222 503; e-mail: info@slavinst.edu.mk;
www.msu.edu.mk

Осма меѓународна научна конференција
«МЕЃУНАРОДЕН ДИЈАЛОГ: ИСТОК-ЗАПАД»

VIII Международная научная конференция
«МЕЖДУНАРОДНЫЙ ДИАЛОГ: ВОСТОК-ЗАПАД»

8th International Scientific Conference
«INTERNATIONAL DIALOGUE: EAST-WEST»

АГЕНДА/ПРОГРАММА/AGENDA ФИЛОЗОФИЈА, ЛИНГВИСТИКА, КУЛТУРОЛОГИЈА/ ФИЛОСОФИЈА, ЛИНГВИСТИКА И КУЛТУРОЛОГИЈА/ PHILOSOPHY, LINGUISTICS AND CULTURE

09:00	Регистрација на учесниците/Регистрация участников/ Participant registration	
10:00	Отворање на конференцијата/ Открытие конференции/Official opening	
11:00	Piršl Danica, Stojković Nadežda, Bojkov Vanče, Bojkov Darjan	ESP - SPORTS LITERACY AS AN INTEGRAL PART OF OVERALL ACADEMIC LITERACY
11:15	Нгием Хай Лъен	ОБРАЩЕНИЕ КАК ЭЛЕМЕНТ ВЬЕТНАМСКОГО РЕЧЕВОГО ЭТИКЕТА
11:30	Болотова Анна Игоревна	ОСОБЕННОСТИ ПРИЕМА «НЕНАДЕЖНЫЙ РАССКАЗЧИК» В РОМАНЕ ДЖ. ХАРРИС «ЕЖЕВИЧНОЕ ВИНО»
11:45	Бошко Караџов	НОРМАТИВНАТА МЕТОДОЛОГИЈА И ПРИМЕНЕТА ЛОГИКА ВО СРЕДНИОТ ВЕК: ЕУРИСТИЧКИТЕ НАЧЕЛА ВО ПРИРОДО-НАУЧНИТЕ ФИЛОЗОФИИ ВО СХОЛАСТИЧКАТА ТРАДИЦИЈА
12:00	Душица Ѓокиќ	ИГРАТА И ФИЛОСОФСКАТА КУЛТУРА ВО ОБЛИКУВАЊЕТО НА ПОГЛЕДОТ НА СВЕТОТ: ВО ПОТРАГА ПО СМИСЛАТА
12:15	Наташа Младеновска- Лазаревска	АВТОБИОГРАФСКИОТ ДИСКУРС, КОНТИНУИРАН ДИЈАЛОГ МЕЃУ МОЖНИОТ И РЕАЛНИОТ ЖИВОТ
12:30	Кафе пауза/Перерыв на кофе/Coffee break	
12:45	Трифунев Зоран, Караџов Бошко	ЗА МАТЕМАТИЧКИОТ И ЕПИСТЕМИЧКИОТ ПОИМ НА ВЕРОЈАТНОСТА

13:00	Мишо Нетков	БАЛКАНОТ – МУЛТИКУЛТУРАЛИЗАМ ИЛИ ИНТЕРКУЛТУРАЛИЗАМ?!
13:15	Ранко Младеноски	СИМБОЛИКАТА НА СИНТАКСИЧКИТЕ ТРИЈАДИ ВО ПЕСНАТА „ЦРКВА“ ОД БЛАЖЕ КОНЕСКИ
13:30	Христо Петрески	ФОТОГРАФИЈАТА, СЛИКАРСТВОТО И ФИЛМОТ КАКО ПРОПАГАНДА
13:45	Каменко М. Марковиќ	РЕМБРАНТ - ЦРТАЧ ПРЕДЕЛА
14:00	Дискусија/ Дискусија/Discussion	
14:30	Ручек/Обед/Lunch	

КРАТОК ОСВРТ ЗА УЧЕСТВОТО НА МЕЃУНАРОДНАТА НАУЧНА КОНФЕРЕНЦИЈА

На VIII Меѓународна научна конференција „Меѓународен дијалог: Исток – Запад“ што се одржа на 28 и 29 април 2017 година во Свети Николе во организација на Меѓународниот славјански универзитет „Гаврило Романович Державин“, Ранко Младеноски учествуваше со секциско предавање на тема „Симболиката на синтаксичките тријади во песната ‘Црква‘ од Блаже Конески“. На почетокот од секциското излагање беше истакнато дека Блаже Конески е клучна фигура во македонската културна историја од втората половина на 20 век и, без сомнение, поетски великан во современата македонска книжевност и дека неговата песна со наслов „Црква“ е објавена за првпат во истоимената збирка („Црква“, Мисла, Скопје) од 1988 година и тоа како прва песна во стихозбирката. Во однос на конкретната анализа на симболиката на синтаксичките тријади беа презентирани интерпретативните сознанија до кои се дојде при толкувањето на песната „Црква“. Имено, беше појаснето дека доколку се погледне песната од аспект на синтаксичката структура на нејзините стихови, ќе се забележат одредени правилности во повторувањето на реченични и на синтагматски целини, но и семантичка еквивалентност меѓу стиховни сегменти и цели строфи:

- Прво, синтаксичката структура „се урива црквата во Небрегово“ ја среќаваме *трипати* во оваа песна и тоа во строфите 1, 6 и 8 како дел од еден стих (во првата строфа), но и како посебен стих (во шестата и во осмата строфа);

- Второ, во песната „Црква“, исто така, имаме и *тројно* повторување (*потретување*) на синтаксички структури со идентична (еквивалентна) семантика како реченицата „се урива црквата во Небрегово“. Такво *потретување* се појавува во *три* строфи од песната – во строфата 5 („сега кога црквата се урива“), во строфата 7 („се урива мојата заветна црква“) и во строфата 18, односно во последната строфа („се ронат твоите свети камења“);

- Трето, во врска со веќе посочената синтаксичка структура „се урива црквата во Небрегово“ може да се рече дека во песната фигурираат и *три* строфи како нејзини семантички еквиваленти. Тоа се, всушност, строфи што функционираат како синонимни метафори на реченицата „се урива црквата во Небрегово“. Станува збор за тринаесеттата, четиринаесеттата и петнаесеттата строфа;

- Четврто, во посочените сегменти од песната (тринаесеттата, четиринаесеттата и петнаесеттата строфа) очигледно е уште нешто во врска со повторувањата. Синтагмата „И еве“ се појавува *трипати* на почетокот од секоја од трите цитирани строфи, што може да се чита како стилска фигура *репетиција* на ниво на строфите или како *строфна анафора*;

- Петто, во песната „Црква“ *трипати* се повторува (се *утројува*) и синтагмата „Крај таа црквичка“ која е поставена како посебен почетен стих во деветтата, десеттата и единаесеттата строфа;

- Шесто, во песната може да се забележат *три тријади* (*утроена тријада*) – една синтагматска и две лексички *тријади*. Првата тријада (составена од синтагматски единици) ја среќаваме во единаесеттата строфа: *верба во иднината, надеж во берикетот, силата на вистината*. Втората тријада (лексичка) се наоѓа во дванаесеттата строфа: *Пеливар, Поила, Орниче*. Третата тријада (лексичка) е во четиринаесеттата строфа: *ујум, ’рскот и врева*.

Шесте точки се сосема доволна илустрација за една суштинска синтаксичка специфика што ја среќаваме во песната „Црква“ од Конески. Како што може да се види, станува збор за утројувања на синтаксичко-синтагматски единици. Ваквата несомнена уреденост на рамниште на формата на поетскиот текст е индиција за дополнителен семантички потенцијал што треба да се бара во симболиката на утројувањата, на тријадите, на бројот три (3), и тоа во контекст на целината на песната. Имено, бројот три има полисемична симболика во разни култури и во разни периоди од човековата историја. Меѓутоа, со оглед на фактот дека овде станува збор за песна со наслов „Црква“ (= христијански храм) примарно ќе биде земена предвид христијанската симболика на бројот три. Во христијанството, како што е познато, бројот три го симболизира Светото Тројство (Отецот, Синот и Светиот Дух) олицетворено во единствениот Господ. Господ е Светлина. Светлината е живот. И еве како интерпретацијата на „Црква“ на синтаксичко рамниште по имплицитни патеки нè доведе до архисемата *живот* како симболичен семантички нуклеус на сета песна.

Покрај сето ова, во заклучокот од секциското предавање се нагласи дека песната „Црква“ е успешно и умешно организирана и на планот на формата (синтаксата/ ознаката) и на планот на содржината (семантиката/ означеното) што е уште еден доказ за поетската величина и за поетското мајсторство на Блаже Конески.